

Др ТИХОМИР РАДОВАНОВИЋ

Др Тихомир Радовановић је први професор који се дуже задржао на катедри за Свето писмо Старог завета. Пре његовог доласка било је неколико професора који су предавали кратко време. Тако на пример, др Ирињег Бирић је изабран 30. октобра 1920. године, али није био постављен „зато што му Београд није место сталног службовања“. Др А. П. Рождественски је изабран 10. фебруара 1921. године, али је остао само до 6. децембра исте године, када је на његово место изабран др Симеон Станковић. Међутим, у току 1922. године извршена је замена на катедрама и за Св. писмо Ст. завета је постављен Н. Н. Глубоковски, који је већ 1. октобра поднео оставку. Тек 30. јуна 1924. године изабран је др Тихомир Радовановић за хонорарног наставника Св. писма Ст. завета, који се, као што је речено, дуже задржао на катедри за Св. писмо Ст. завета.

Тихомир Радовановић се родио 8. јуна 1891. године у Малом Пожаревцу, од оца Димитрија и мајке Даринке. Основну школу је завршио у родном месту, а школске 1902/3. се уписао у Богословију Св. Саве, коју је завршио 1910/11. године.

После свршене Богословије је прво био учитељ од 1911. до 1913. године у космајском срезу, а 24. јуна 1913. године је рукоположен у чин ђакона и постављен у служби ђакона у Старој цркви у Крагујевцу. Тихомир Радовановић је био ожењен Наталијом, рођ. Вукосављевић, која је умрла децембра 1915. године. Од 1914. до 1918. године је био болничар у Шумадијској Војној болници.

Крајем 1918. године је Тихомир Радовановић отишао у Атину као питомац Српске православне цркве и уписао се на Теолошки факултет, који је завршио јуна 1921. године. Докторски испит је положио на истом факултету 8. марта 1922. са темом „Еволуција месијанске идеје у Старом завету“.

По повратку, др Тихомир Радовановић је био постављен за суплента Прве мушке гимназије у Београду 17. августа 1922. године, а затим је 1924. године изабран и постављен за доцента Богословског факултета Београдског универзитета. На тој дужности је остао до 25. августа 1930. године, када је постављен за секретара Светог архијерејског синода, вршећи истовремено и дужност хонорарног наставника Св. писма Ст. завета академске 1930/31. и 1931/32. године.

За викарног епископа сремског је изабран 17. октобра 1932. године. За епископа захумско-херцеговачког је постављен крајем 1934. године.

На тој дужности је остао до 24. новембра 1939. године, кад је пензионисан по својој молби, због болести.

Епископ др Тихон је умро 8. фебруара 1951. године у Београду и сахрањен је у цркви Покрова Пресвете Богородице.

Сва објављена дела др Тихомира Радовановића се одликују студиозношћу и јасноћом мисли и због својих строго православних схватања се још увек користе на Богословском факултету Српске православне цркве.

НАУЧНИ РАДОВИ:

1. *Еволуција месијанске идеје у Старом завету с обзиром на модерну критику*, Београд 1925, 120 стр.

2. *Увод у старозаветне пророке*, „Весник Српске цркве“ 1928. стр.: 29—32, 103—106, 207—211, 293—299, 365—369.

3. *Историја превода Старог завета*, Београд 1929, 102 стр.

4. *Мојсије и критика*, „Богословље“ IV/1929/:ст. 3, 165—189; св. 4, 253—271; V/1930/ св. 1, 1—29.

5. *Палестински канон Старог завета*, „Богословље“ V/1930/ св. 3, 179—194.

Ἀλβιξάϊος Ἄ., Ἡ Κοινωνική ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας, Ἀθήναις 1928, 1928, „Богословље“ V/1930/ св. 3, 253—258. (приказ)

Осим поменутих дела, веома значајна су и предавања из Увода у Св. писмо Ст. завета за студенте Богословског факултета, која су сачувана у облику литографисаних табака.

Д. Милин